

Barnet om, at det besidder saa og saa gode Evner i praktisk Retning og kan antyde for Forældrene, hvilke Muligheder det Barn netop besidder.

Taget under et kan jeg ikke se andet, end at Sløjden netop for de fattige Pigebørn maa have den største Værd. Netop for disse Børn, som skal indtage praktiske Stillinger, udføre legemligt Arbejde, maa det være af største Betydning at faa de legemlige Kræfter og Evner opøvede. For deres heldigere stillede Søstre, der ikke som Regel just skal ernære sig ved legemligt Arbejde, er Sløjden dog kun et Middel, om end et meget vigtigt Middel, til at fremme en harmonisk Udvikling; men for disse andre Børn bliver den ligesom en Slags praktisk Forskole til Livet. Den bibringer ikke en faglig Uddannelse, men den lægger en god og alsidig Grund for det praktiske Liv, og den faar for den Voksne, som skal indtage en praktisk Livsstilling, en lignende Betydning, som gode og grundige Skolekundskaaber i theoretiske Fag har for den, der vil gaa den studerende Vej.

Imidlertid er der ingen Udsigt til, at Arbejderstandens Pigebørn i overskuelige Tider vil faa Del i Sløjdundervisning i selve Skolen. Men der burde oprettes en Sløj- og Husflidsskole for fattige Piger her i Byen i Lighed med den, der nu findes for Drengene. Den maatte naturligvis oprettes ved privat Initiativ, og det vilde næppe i og for sig være noget hverken særlig dyrt eller vanskeligt Foretagende at føre igennem. De nødvendige Lærerkrafter vilde rimeligvis kunne faas frit i de første Aar, idet der sikkert vilde være mange, som gerne vilde støtte en saadan Sag ved at undervise nogle Timer gratis om Ugen. Materialet vilde kunne betales, naar hvert Barn erlagde 10 Øre om Ugen, som et Slags Vederlag for dette og Undervisningen. Kun Leje af Lokale maatte dækkes ved private Bidrag, indtil Foretagendet stod paa saa fast Fod, at der kunde søges Tilskud dertil hos det offentlige.

Alfrida Krarup.

Et Brev.

Frøken Redaktør.

Jeg er og har altid været en varm Ven af Kvindesagen, men nu synes jeg rigtignok! — Ja, nu skal jeg gøre Rede for mit Standpunkt. — Ser De, min Kærlighed begyndte, da jeg som Barn læste om Asger Ryg, der, da han drager i Leding, jo siger disse Ord til sin Hustru: „Føder Du mig en Søn saa bold, Du gør mig Tankerne glade, — føder Du mig en Datterlil, jeg vil hende ikke hade.“ Tænk, hvilken elskværdig Fader! og hvilket stort Løfte, at han vilde holde Maade med sin Uvilje overfor det eventuelle, fuldstændig ansvarsfri Pigebarn! jeg glæder mig endnu den Dag i Dag over, at den lille Stakkel blev forskaanet for at leve i denne negative Faderkærligheds kolde Luftlag. Det var første Gang, jeg fik Øje for den Kendsgerning, at den *negative* Nr. 2-Tilværelse hele Livet